အခွင့်အခါ သင့်လေတော့

ဦးသိုက်မောင်း အေးအေးလှိုင်အိမ်ကို ရောက်တော့ ဟွန်းသံအရင်ပေးလိုက်သည်။အရင်ကသူ့ကားဟွန်းသံ ကြားသည်နှင့် သူ့ချွေးမမှာအိမ်ထဲမှထွက်ခါသူ့ကို ထွက်ကြိုလေ့ရှိသည်။ဒီနေ့မှ လူရိပ်လူရောင်မမြင်သဖြင့် ကားပေါ် မှဆင်းပြီးအိမ်ထဲဝင်ကြည့်လိုက်တော့ ဧည့်ခန်းတွင် သူ၏ချွေးမလေးကို ဖင်သားဖြူဖြူလုံးလုံးလေးက ထမီလှန်ပြီး ပေါ်နေသည်။ဖင်သားနှစ်ခြမ်းကို ဦးသိုက်မောင်းမြင်လိုက်ရတော့မျက်လုံးကခွာမရဖြစ်သွားသည်။နောက်မှ ဧည့်ခန်း ထဲဝင်ပြီးအနားတိုးကြည့်လိုက်မှအေးအေးလှိုင်၏ ကျောကုန်းမို့မို့လေးကတုန်တုန်သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ဦး သိုက်မောင်း သူ့ချွေးမပုံစံကိုကြည့်ပြီး တစ်ယောက်ယောက်သူ့ချွေးမကိုမုဒိန်းကျင့်သွား သလားလို့ထင်သွားသည်။ဒါ ကြောင့် သူ့ချွေးမပခုံးကိုလှမ်းကိုင်လိုက်ပြီးဆွဲထူကာ လောတကြီးဆွဲလှည့်လိုက် သည်။ မြင်လိုက်ရသည်က အေးအေးလှိုင်၏ ဝိုင်းစက်နေသောမျက်လုံးများမှ မျက်ရည်စီးကြောင်းများနှင့် ပါးစပ်နားတဝိုက်တွင် သားရည်များ ပေပွနေသည်။ဘလောက်(စ်)အကျီကလဲ ကြယ်သီးသုံးလုံးပြုတ်ထွက်နေ သောကြောင့် လုံးထစ်သောရင်သားဆိုင်မှာ ဘရာစီယာအောက်မှဝင်းဝင်းဝါဝါပေါ်နေသည်။ဦးသိုက်မောင်း အေးအေးလှိုင်မျက်နှာပေါ် ဝဲကျနေသောဆံစများကို အသာသပ်တင်လိုက်ပြီး အသံကတုန်ရီစွာဖြင့်မေးလိုက် သည်။

“သ.မီး..အေး..ဒါ… ဒါ… ..ဘယ်သူ.လုပ်တာလဲ..ဖေ့ဖေ့ကိုပြောပါဦး..ဘာဖြစ်တာလဲ… .ပြောစမ်းပါဦး… … ” “အဖေ… .ရယ်… သမီး..သမီး… ဟီး..ဟီး… .” အေးအေးလှိုင်ဦးသိုက်မောင်း ရင်ခွင်ကိုခေါင်းတိုးဝင်ပြီး သည်းထန် စွာငိုကြွေးတော့သည်။ဦးသိုက်မောင်း အေးအေးလှိုင် ကျောပြင်ကို သပ်သပ်ပြီးစုပ်သပ်ကာချော့နေရသည်။ အေးအေးလှိုင်ကို အသာဖေးမကာ ဆိုဖာပေါ်ထိုင်ခိုင်းပြီး မှသူ့ခါးကိုဖက်၊ရင်ခွင်ထဲခေါင်းထိုးဝင်ခါ ငိုနေသောချွေးမ ကိုအသာခေါင်းကိုမပြီးမှ “သမီး… သမီး..အဖေပြောတာနားထောင်နော်..သမီးအဖေ့ကိုပြောနော်..ဟုတ်ပြီလား… ငို နေတာနဲ့ ဒီကိစ္စကမပြီးဘူး… … ပြောနော်… အဖေဒီကိစ္စရှင်းပေးမယ်… ပြော… သမီးကို..ဘယ်သူကဘာလုပ်သလဲ” “ဘာ… ..ဘာ… ..မှ..မဟုတ်ပါဘူး… … .အဖေရယ်..ဟင့်..ဟင့်… ..ဟင့်” “သမီး..ပြောစမ်း… အဖေ့ကိုယုံစမ်းပါ… ဒါငိုနေလို့မပြီးဘူး..သမီးကိုဘယ်သူလုပ်တာလဲ” “ဟို..အဖေ့သားကိုကိုကြီးပေါ့… သမီးကို..ဟင့်..ဟင့်” ဦးသိုက် မောင်း မျက်စိထဲကိုကိုကြီးရုပ်က ထင်းခနဲပေါ်လာသည်။ခေါင်းထဲတွင် လည်းဒိုင်းခနဲဖြစ်သွားသည်။

သေစမ်းသောက်ကြိုးနဲ ..ငါလိုးမသား.ငါ့သား..ခွေးကောင် သိပြီ..တောက်ဒီကောင်ကွာ ကိုယ့်မိန်းမကို မျက်ရည် မျက်ခွက်ဖြစ်အောင် ..ဘာလုပ်လိုက်လို့လဲ..ငါကလည်း..လျှာရှည်ပြီး..ဟာကွာ.. ဦးသိုက်မောင်း မျက်နှာဘယ်နား သွားထားရမှန်းတောင်မသိတော့..အေးအေးလှိုင်ကိုလည်းမျက်နှာချင်း မဆိုင်ရဲ။ ထိုသို့ဖြစ်မှန်းလည်းအေးအေးလှိုင် ကမသိ ပြောလက်စနဲ့ တစ်သက်လုံးရင်ထဲသိမ်းထားသမျှ ဦးသိုက်မောင်းကို ရင်ချင်းအပ်၊ ခါးကိုဖက်ပြီးအပီအပြင် ရင်ဖွင့်တော့သည်။

“ဟင့်..အဖေ့သား..မကောင်းဘူး.ဟင့်..သမီးကိုညားခါစကတော့..နတ်သမီးလေးဆိုပြီး..နေ့ကော.ည.ကော ထမီ တောင်မကပ်ရဘူး..ဟင့်..အစစအရာရာလည်း.သမီးသဘောဆိုပြီး..သမီးကိုအရမ်းအလိုလိုက်ခဲ့တာ..ဟင့် သိတယ်မ လား..အဖေ..ဟင့်” “အင်း..သိ.သိ..သိပါတယ်” “အခုတော့..ဟိုဟာမ..ပေါ်လာခတည်းက.သမီးကို အရမ်းနှိပ်စက် တာပဲ.အဖေရယ်.ဟင့်..သမီးသူ့အပေါ် ဘာများမယားဝတ္တရားမကျေပွန်တာ ရှိသလဲ၊သမီး ကိုဘယ်အချိန်ဘာလုပ် လုပ်သမီး တစ်ခါမှမငြင်းဖူးဘူး၊ ပြောတော့ သမီးကအိပ်ရာမှာ သူ့ကိုမပြုစုတက်ဖူးဆိုပြီး၊သမီးလောက် သူ့အပေါ် ကောင်းတာရှိမလား၊ ဖင်ချမယ်ဆိုလည်း ကုန်းရ၊လရည် မြိုဆိုလည်း မြိုချ၊ တစ်ခါတစ်လေ နေမကောင်းဖြစ်ချင်တာ တောင် သူအောင့်ထားရမှာ စိုးလို့ ကြိတ်မှိတ်ခံရတာပဲ..ဟင့်..နောက်ဆုံး ကုန်ကုန်ပြောမယ်အဖေရယ်သူ ဟို ကောင် မကိုယူတော့..သမီးသူ့စိတ်ဆင်းရဲအောင်ဘာမှ မလုပ်ခဲ့ပါဘူး..ဟင့်..သမီး..သူ့စိတ်တိုင်းကျနေခဲ့တာ ပါ..ဒါတောင် သမီးကိုအကောင်းမမြင်ဘူး ..ဟင့်..ဟင့်… ” “ဟို.အခုသမီးကို… .သားက..ဟို..ဘာဖြစ်ကြတာလဲဟင်… ” “သမီး ကို..သူသက်သက်ရန်လုပ်တာပါ.အဖေရယ်… အဖေ့သားက အရင်တစ်ပတ်ကပြောတယ်လေ… သမီးနဲ့ဟိုဟာမနှစ် ယောက်ကို တစ်ပြိုင်ထဲလိုးမယ်ဆိုပြီးပြောတယ်… ဟိုဟာမကသဘောတူတယ်တဲ့.. သူကအရှက်မရှိပေမယ့်..သမီး ကဘယ်လိုဖြစ်ပြီး အဲကောင်မနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး ကုန်းရမှာလဲ..ဟင့် အဲဒါကို..မဖြစ်နိုင်ဘူးပြောတာ..သူက

စိတ်ဆိုးတယ်လေ..အဖေစဉ်းစားကြည့်..သမီးတို့နှစ်ယောက်က သူ့မိန်းမတွေဖြစ်လို့ သာတယ်နာတယ်ဆိုပြီးမတွက်ရဘူးတဲ့၊ ဟိုဟာမက လည်းလွန်ခဲ့တဲ့ရက်က သမီး ဆီဖုန်းဆက်သေးတယ်၊

မမစောက်ပတ်ကို နေ့တိုင်းရက်ချင်တယ်ဆိုပြီး၊အရှက်မရှိ ပြောရဲလိုက်တာ အဖေရယ်... သမီးလည်းပြောပစ်ပလိုက်တယ်... ငါ့စောက်ပတ်ကိုရက်ချင်ရင်..ငါသေးပေါက်တိုင်း နင်မျက်နှာလာခံပေးရမယ်ဆိုပြီး” “အဲ... အဲ.ဒီတော့.သူ... က..ဘာ..ပြန်..ပြော... .လဲ” “မမက စကားပြောတာအရမ်း ဆက်စီ ဖြစ်တာပဲဆိုပြီး သမီးကိုရယ်ပြီးပြောတယ်လေ၊သမီးလေ စိတ်ဆိုးလိုက် တာအရမ်းပဲ၊ သူ့ကိုမျက်နှာချင်းဆိုင်မြင်ရရင်ထသတ်မိမလား မသိဘူး၊ ဟင့်ပြောသာပြောရတာပါ အဖေရယ်..အဖေ့သားက သမီးကို ဂရုမစိုက်တာကြာပါပြီ။ သမီးသူ့အပေါ်ဘယ်လောက်ကောင်းကောင်း သမီးကို အသိအမှတ်မပြုတော့ဘူး..အဖေရယ်..ဟင့်..ဟင့်” “ဟို..သမီး... အဖေအကြံတစ်ခုပေးရမလား... ..” “ဘာများလဲအဖေ... .” “သမီး... ..ကလေး ယူဖို့ကြိုးစားကြည့်ပါလား..ကလေးရရင်ဒီကောင် အချိုးပြောင်းသွားမှာပါ” “ဟင်..အဖေကလဲ..ရမယ် ..အားကြီး.သူ့ဟာမတောင် မရတာ..သမီးဆီလာတိုင်း ဖင်ပဲချတာ...ဘယ်လိုရမှာလဲအဖေကလဲ..” “အွန်... ..အင်း..ဒါ..က... ဘယ်လို..ဟိုလေ... သ..မီး သူ့ကိုညှိလို့မရဘူးလား...အဖေ..ပြောတာ... သိ တယ်..မလား” “ဟင့်... ..မရလို့ပေါ့..အဖေရယ်... ..သမီးကိုက ..ကံဆိုးပါတယ်... ဟီး... .”

ဦးသိုက်မောင်းသူ့ရင်ခွင်ထဲဝင်နေသော သူ့ချွေးမအေးအေးလှိုင်ကျောကိုအသာပွတ်ပေးရင်း ချော့နေရသည်။ အေးအေးလှိုင် ခေါင်းကိုကျော်ကြည့်လိုက်တော့ ထမီအထပ်ဆင်လျှော့ပြီး ဖင်အကွဲကြောင်းလေးကို ခါးကော့ထားသဖြင့် မြင်နေရသည်။အေးအေးလှိုင်အသားမှာ ဖြူပြီး စိုနေသဖြင့် ဖင်သားနှစ်ထစ်မှာ ပြောင်တင်း နေသည်။ဦးသိုက်မောင်း အေးအေးလှိုင် ခါးဆီသို့ညာဖက်လက်ကို အသာထိုးထည့်ကာဖက်လိုက်သည်။ ဘယ်လက်ကတော့ ကျောကုန်းလေးကို ပွတ်ပွတ်ပေးရင်း၊ တိတ်ပါသမီးရယ်ဆိုပြီး ချော့နေသည်။ မျက်လုံးကတော့ အေးအေးလှိုင်ဖင်အကွဲကြားဆီမှ မခွာတော့၊ညာဖက်လက်ဖဝါးက ထမီနှင့် အကျီကြားပေါ် နေသောခါးသားလေးကို အသာပွတ်ရင်း လက်ဖဝါးက နောက်ဖက်ဆီသို့ရောက်ရောက်လာ သည်။ အဓိကအေးအေးလှိုင်၏ ဖင်ကိုနှိုက်ရန် လက်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ရွှေ့ရွှေ့လာသည်။ ဦးသိုက်မောင်း ၏ညာလက်ကတော့ ရန်သူ့စခန်းကိုခြေမှုန်းရန် တွားသွားလာသော ကွန်မန်ဒိုစစ်သည်ကဲ့သို့ သူ၏ ရည်မှန်းချက်သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်းလာနေ၏။ထိုအချိန် အေးအေးလှိုင် ငိုသံပျောက်သွားပြီး ဦးသိုက်မောင်း ရင်ခွင်ထဲဝင်ရာမှ ရုတ်တရက် ခွာလိုက်သဖြင့် လန့်သွားသေးသည်။အေးအေးလှိုင် က ဘာမှမပြော ဦးသိုက်မောင်း ပခုံးပေါ်မေးတင်ပြီး ရင်ချင်းအပ်ခါပြန်ဖက်သည်။ဦးသိုက်မောင်းလည်း အခြေအနေကောင်းသဖြင့်ဆက်လက်ချီတက်သည်။

ခဏအတွင်း အေးအေးလှိုင်ဖင်သားတခြမ်းပေါ်လက်ဖဝါးရောက်သွားသည်။ အေးအေးလှိုင် လက်ကိုနောက်ပြန်ပြီး ဦးသိုက်မောင်းလက်ကောက်ဝတ်ကိုဆွဲယူလိုက်သည်။ဦးသိုက်မောင်း စိတ်ထဲလန့်သွားပြီးအေးအေးလှိုင်မျက်နှာကို မဝံ့မရဲကြည့်လိုက်တော့ အေးအေးလှိုင်မျက်နှာမှာ စိတ်ဆိုးပုံမရပဲ သူလက်ကိုမျက်နှာနားဆွဲကပ်လိုက်သည်။ “အဖေ.ကလဲ..ဖင်နှိုက်ရင် ခြောက်ကပ်ကပ်ကြီး..ဖြစ်နေမှာပေါ့.ကျမလုပ်ပေးမယ်..” ပြောပြီးသည်နှင့် အေးအေးလှိုင် နှုတ်ခမ်းကိုအသာဟပြီး လျှာကိုထုတ်သည်။ပြီးသည်နှင့် ဦးသိုက်မောင်း၏ လက်ညှိုး၊လက်ခလယ်၊ လက်သူကြွယ်၊လက်သုံးချောင်းကို ပူးပြီးစုပ်တော့သည်။ဦးသိုက်မောင်း စကား မပြောနိုင် မျက်လုံးပြူးပြီးသာကြည့်နေသည်။တံတွေးများရွှဲလာမှ လက်ကိုလွှတ်လိုက်ပြီး “ရပြီ..အဖေ..” ပခုံးပေါ် ပြန်မေးတင်ပြီး ဦးသိုက်မောင်းကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဖက်ခါ ခါးကိုကော့ဖင်ကိုကောက်ပေးလိုက်သည်။ ဦးသိုက်မောင်း လည်းဒီလောက်အချိန်အနေကောင်းသဖြင့် အေးအေးလှိုင်ခါးဘေးမှ ဖြတ်တက်ပြီး ဖင်ကြားထဲသို့ တံတွေးများရွှဲနေသောလက်သုံးချောင်းကို နှိုက်ပြီးထည့်လိုက်သည်။

“အ..အဖေ..ဖြည်းဖြည်း..အင့်..အင့်... အ..” အစဦးမို့ ဦးသိုက်မောင်း လက်ခလယ်ကို အေးအေးလှိုင်ဖင်ပေါက်ထဲသို့ လက်တဆစ်လောက် အသာလိမ် ထည့်လိုက်သည်။အေးအေးလှိုင် ဖင်ကိုကောက်သွားပြီးခေါင်းလေးမော့တက်သွားသည်။ ဖင်ပေါက်ထဲသို့ ဝင်နေသော လက်ချောင်း၏အထိအတွေ့ကို စပ်ဖြင်းဖြင်းလေး အေးအေးလှိုင်ခံစားနေရသည်။ စိတ်ကလည်း ဖင်နှိုက်ခံရကတည်းက တဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်လာတော့ ဦးသိုက်မောင်းကိုပိုမိုတင်း

ကြပ်စွာဖက်လိုက်ရင်း ဖင်ကိုအသာကြွပြီး ခါးကိုပိုကော့ပေးလိုက်သည်။ “သမီး..ဖင်ကကိုင်လို့နှိုက်လို့ကောင်းလိုက်တာ..သမီးရယ်... .” ဦးသိုက်မောင်း ကလက်ခလယ်ကို သွင်းလိုက်ထုတ်လိုက်လုပ်နေရင်း ဘယ်လက်ကခါးကိုဖက်ရာမှ ထမီထဲလက်ကို ထိုးထည့်ပြီး ရှေ့ပေါက်ကိုလှမ်းပြီး ပွတ်ဆွဲလေးလုပ်လိုက်တော့ အေးအေးလှိုင် ဆတ်ဆတ်လူးသွားသည်။ဦးသိုက်မောင်း အေးအေးလှိုင်ဖင်ပေါက်ထဲလက်ကိုတစ်ဆစ်တိုး၊ရှေ့ပေါက်ကိုလည်း လက်ကိုတစောင်း ပွတ်ပွတ်ဆွဲတော့ စောက်ပတ်ထဲမှ အရည်များစိမ့်စိမ့်ထွက်လာသည်မှာ ဦးသိုက်မောင်း လက်ကိုရွဲကုန်သည်အထိဖြစ်သည်။ တဖြည်းဖြည်း ထမီထဲလက်က သွက်သွက်လာပြီးဖင်ထဲလည်းလက်နှစ် ချောင်းပူးဝင်သည်အထိ ဦးသိုက်မောင်းဇာတ်ကြမ်းတိုက်ပြီးမှ လက်တွေကိုပြန်ရုတ်လိုက်သည်။

ဖင်ကို ဆိုဖာမှ လွတ်အောင်ကြွထားသော အေးအေးလှိုင်မှာ ဦးသိုက်မောင်းလက်တွေပြန်နှုတ်သွားသဖြင့် ဆိုဖာပေါ်သို့ အရုပ်ကြိုးပြတ် လဲကျသွားသည်။ လဲကျသည်နှင့် နဂိုကကျွတ်နေသောထမီမှာ ပေါင်လည်သို့ရောက်သွားပြီး အမွှေးကြဲကြဲနှင့် စောက်ပတ်ပြဲပြဲမှာ အရည်များရွှဲပြီး ဦးသိုက်မောင်းရှေ့တွင် ခြေထောက်များကားလျက်ပေါ်နေသည်။အေးအေးလှိုင် ရွှေရင်အစုံမှာ လည်းနိမ့်ချည်မြင့်ချည်နှင့် ဘလောက်(စ်) အကျႌအောက်မှ လှုပ်ရှားနေသည်။ဦးသိုက်မောင်း မတ်တက်ရပ်ကာ အေးအေးလှိုင်ကိုမိုးကြည့်ပြီး ကုန်းလိုက်ခါ အေးအေးလှိုင်၏ ဘလောက်(စ်) အကျႌကြယ်သီးများကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဆွဲ ဖြဲလိုက်သည်။ “ဖြဲ” ကြယ်သီးများအဆုံးထိပြုတ်ထွက်ယုံသာမဟုတ် အကျႌသားတောင်နည်းနည်းစုတ်သွားသည်။ ရင်ဘတ်ကြယ်သီးများ တစ်လုံးမကျန်ပြုတ်ထွက်သွားသဖြင့် အောက်ခံအဖြူရောင် ဘရာစီယာမှာ နို့နှစ်လုံးနှင့် ဟာလာဟင်းလင်းပေါ်ထွက်နေသည်။ဦးသိုက်မောင်း ပုဆိုးကိုကွင်းလုံးပုံချလိုက်သည်။ အမွှေးမည်းမည်းကောက်ကောက်များကြားမှ အကြောများထောင်ကာ ဖြောင့်တန်းနေသောနီညိုရောင် လီးထစ်နှင့် လီးမည်းမည်းတစ်ချောင်းက အေးအေးလှိုင်ကိုမျက်လုံးကျယ်သွားစေသည်။

“သမီး..ပေါင်ကားထားလိုက်” “လိုးတော့မလား..အဖေ..ပြီးရင်သမီးအထဲမှာ ..ပြီးလိုက်ပါနော်..သမီး..အဖေ့အတွက်..မြေးမရပေမယ့် သားဖြစ်ဖြစ်..သမီးဖြစ်ဖြစ်..မွေးပေးချင်လို့ပါ..နော်..” “ဒါကတော့..ကံပေါ့ကွာ..အဖေကြိုးစားပါ့မယ်..” ဦးသိုက်မောင်းဆိုဖာပေါ်ဒူးတင်ပြီး အေးအေးလှိုင်ကိုယ်ပေါ်ထပ်ချလိုက်သည်။လီးကစောက်ပတ်နှင့် တတန်းတည်းဖြစ်အောင်ချိန်ပြီး စောက်ပတ်ထဲသို့ဒစ်မြုပ်အောင်အရင်သွင်းလိုက်သည်။ “ရှီး..အ..အဖေ..ရတယ်လိုး..လိုး..ကောင်းလိုက်တာ..အ..အ..အင်း..လိုး.အဖေ” စစခြင်းမို့ အရည်ရွှဲနေသော စောက်ပတ်ထဲသို့လီးကထစ်ထစ်ပြီးဝင်ကာ အဆုံးထိရောက်ခါနီးမှ ပြန်ဆွဲထုတ် ပြီးပြန်ဆောင့်သည်။လေးငါးချက်လုပ်ပြီးမှ လီးတစ်ချောင်းလုံးကို စောက်ပတ်ထဲအဆုံးထိရောက်အောင် ဆွဲဆောင့်လိုက်သည်။

အေးအေးလှိုင်သွယ်စင်းဖြူနေသော သူ့ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုဦးသိုက်မောင်းလီး ဝင်လမ်းထွက်လမ်းသာစေရန် အစွမ်းကုန်ကားပြီးလက်နှစ်ဖက်က ဦးသိုက်မောင်းဂုတ်ကို ကိုင်ကာ ပါးစပ်မှ ဦးသိုက်မောင်းကိုလိုးရန်တိုက်တွန်းနေသည်။ “လိုး..ပါ..ကောင်းလိုက်တာ... အဖေရယ်.အဖေ့လီးက ..ခံလို့ကောင်းလိုက်တာ..လိုး..လိုး..အင့်.အ..အင့်..ဟုတ်ပြီ..အဖေ..ဆောင့်ပါ..ဆောင့်..ပါ” ဦးသိုက်မောင်း အေးအေးလှိုင်ကိုလိုးနေရင်း ဆောင့်ချက်များမြန်လာသည်။ဆီးစပ်ချင်းရိုက်သံကလည်း တဘက်ဘက်ဖြင့် ဧည့်ခန်းထဲကျယ်လောင်လာသည်။အေးအေးလှိုင်၏တအင်းအင်း ညည်းငြူသံများက ဦးသိုက်မောင်းကို ဓါတ်ဆီလောင်းနေသဖြင့် အေးအေးလှိုင်ကိုတောင်သတိမရတော့သူသိသည်က သူ့လီးဝင်ထွက်နေသော သူ့ကိုအရသာအပြည့်ပေးစွမ်းနေသော စောက်ပတ်ကိုသာငုံ့ကြည့်ပြီးနင်းကန်သာလိုးနေသည်။

“လိုး..လိုး..ကောင်း..အ..အင့်..အင့်.အင့်..အင့်..အင့်..အင့်... .အင့်.မြန်မြန်လေး.အ.အ..” ဦးသိုက်မောင်းတဆတ်ဆတ် လိုးလိုက်သဖြင့်ဘာမှတောင်မကြာလိုက်ပါ။အေးအေးလှိုင်ကောသူကောရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့်ဆိုသလိုပြီးသွားသည်။လီးရည်များ တဇစ်ဇစ်ဖြင့် စောက်ပေါက်ထဲသွင်းထုတ်ရင်း ဦးသိုက်မောင်း မျက်လုံးမှိတ်ခေါင်းမော့ပြီးတုန်တက်သွားသည်။ နောက်ငါးမိနစ်အကြာ... အေးအေးလှိုင် ခွိခနဲတချက်ရယ်လိုက်သည်။ဆိုဖာပေါ်လှဲရင်း သူ့ခွေးမကိုရင်ခွင်ထဲထည့်ကာ ဘရာစီယာအောက်လက်ထည့်ပြီး နို့နှိုက်နေသော ဦးသိုက်မောင်း နားမလည်သည့်ပုံစံဖြင့် အေးအေးလှိုင် မျက်နှာကိုကြည့်ပြီးမေးလိုက်သည်။ “ဘာဖြစ်တာလဲ..သမီး.” “ဟိ..ဘာမှတော့မဟုတ်ပါဘူး..ခုန

အဖေမလာခင်တုန်းက..အဖေ့သားက သမီးကိုကွင်းထုခိုင်းနေတာ.. ခစ်..အဲဒါ..သမီးကဧည့်ခန်းထဲမှာလုပ်ရတာရှက်လို့ဆိုပြီးသူ့ကိုပြောတာစိတ်ဆိုးသွားတယ်၊ သမီးပါးစပ်ထဲ လီးဆောင့်ထည့်ပြီး ထွက်သွားတာလေ..အဲဒါတွေးမိလို့” ဦးသိုက်မောင်း အေးအေးလှိုင်ဘရာစီယာကိုအပေါ်သို့တွန်းတင်ရင်း တင်းထွတ်သောနို့ကိုလက်က သာသာလေးညှစ်လိုက်သည်။

“ဒါက..ရယ်စရာလား” “ဟွန်း..အဖေကလည်း.စဥ်းစာကြည့်လေ..သားဖြစ်တဲ့ကိုယ့်ယောကျ်ားကိုကျတော့ ကွင်းထုပေးဖို့ရှက်ပြီး သူ့အဖေကိုအဲဒီနေရာမှာ အလိုးခံရတာ..မရယ်ရဘူးလား..ဟင်း..” “သမီးစိတ်မလုံရင်..အခန်းထဲသွားမယ်လေ..အဖေထင်တယ်တစ်ချီတည်းတော့ .ကလေးမရနိုင်ဘူး..” “အင်း..သွားမယ်အဖေ..ထ..ဒါပဲနော်...သမီးဖင်ချလဲ..စောက်ပတ်ထဲပြီးပေးရမယ်..ဘယ်အပေါက်လုပ်လုပ် စောက်ပတ်ထဲပြီးပေးရမယ်နော်..အဖေ..သမီးအဖေ့ကို..အားကိုးမယ်နော်... ” “အေးပါသမီးရယ်..အဖေကအသက်ကြီးတော့..သိပ်တော့မျှော်လင့်ချက်မထားနဲ့...ကိုကိုကြီးကိုသာရအောင် သိမ်းသွင်း..ဆေးစစ်ဖို့လိုတာ၊အခြားလိုတာတွေကို အဖေ့ကိုပြော..သိလား” “ဟုတ်ကဲ့..” နှစ်ဦးသား ဖင်အပြောင်သားဖြင့် ဦးသိုက်မောင်း အေးအေးလှိုင်ပခုံးကိုဖက်တွဲကာ အေးအေးလှိုင်တို့ လင်မယားအခန်းဆီသို့ နောက်တစ်ချီ ဆွဲရန်အတွက်ထသွားကြသည်။

အခန်းထဲဝင်လိုက်တော့ ကိုကိုကြီးနှင့်အေးအေးလှိုင် တို့မင်္ဂလာဓါတ်ပုံက ကုတင်ခေါင်းရင်းတွင် ချိတ်ဆွဲထားသည်ကိုတွေ့ရ၏။ ဦးသိုက်မောင်းအေးအေးလှိုင်ဖင်ကို ဖြတ်ခနဲရိုက်ကာကုတင်ပေါ်တက်ခိုင်းလိုက်တော့ အေးအေးလှိုင်က မူနွဲ့နွဲ့ပြုံးပြရင်း ကုတင်ပေါ်လေးဖက်ထောက်တက်ကာ ကျန်သေးသောဘရာစီယာနှင့် အကျီကိုချွတ်လိုက် သည်။ကုတင်ပေါ်တွင်အေးအေးလှိုင်တစောင်းအိပ်လိုက်ပြီး ပေါင်ကိုကွေးလက်ကိုနောက်ပစ်ကာ ဖင်ပေါက်ကိုလက်ဖြင့်အသာနှိုက်လိုက်သည်။ “အဖေ..ဒီတစ်ခါ..ဖင်လိုးပါလား... ... ဟင်..” ဦးသိုက်မောင်း၏ အနည်းငယ်ပြော့နေသောသူ့လီးက အေးအေးလှိုင်စကားသံကြောင့်ဆက်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ ဦးသိုက်မောင်းမျက်လုံးများက အရောင်တလက်လက်ထွက်လာနေတော့သည်။ပြီ